

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่น่าจะมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต และความก้าวหน้าของคนเราในยุคปัจจุบัน เพราะยิ่งนับวันเราต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับนานาประเทศมากยิ่งขึ้นทุกขณะ ดังที่บ๊องอว สว่างวโรรส (2527 : 1) กล่าวไว้ว่า "ภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ (international language) ที่จำนวนพลเมืองของโลกมากกว่าครึ่งหนึ่งได้เรียนรู้ และใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจระหว่างกัน" ภาษาอังกฤษนับว่ามีประโยชน์ทั้งในด้านการแสวงหาความรู้เพื่อการศึกษา และเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษดี ย่อมได้เปรียบในด้านการรับรู้ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของโลก และสามารถค้นคว้าจากตำราและเอกสารต่าง ๆ ได้รวดเร็วกว่าผู้ที่ขาดความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป ผู้เรียนต้องอาศัยภาษาอังกฤษในอันที่จะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยเพิ่มเติมความรู้มากขึ้นเป็นลำดับ

โดยทั่วไป การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางภาษา ทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน แต่การที่จะเน้นทักษะหนึ่งทักษะใดนั้น ผู้สอนควรคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน และประโยชน์ของการนำไปใช้ได้จริง ซึ่งทั้งนี้จะเห็นได้ว่า ในบรรดาทักษะทั้ง 4 นั้น ทักษะอ่านเป็นทักษะที่ควรได้รับการเน้นมากที่สุด เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือที่จำเป็นที่สุด ในการแสวงหาความรู้

สุนทรี วัฒนจินดาพร (2527 : 2) ได้แสดงความคิดเห็นว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ แม้ผู้เรียนจะสำเร็จการศึกษาไปแล้ว การอ่านก็ยังคงมีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้

วิลกา เอ็ม ริฟเวอร์ส (Wilga M. Rivers 1972 : 214) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการอ่านว่า เป็นทักษะที่ผู้เรียนสามารถใช้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้ตนเองได้ อีกทั้งยังเป็นทักษะที่จะคงอยู่กับตัวผู้เรียนตลอดไป ซึ่งความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับความคิดของ เอ็ดเวิร์ด เดวิด แอลเลน และรีเบคกา เอ็ม วาเลทท์ (Edward David Allen and Rebecca M. Valette 1979 : 249) ที่ว่า การอ่านเป็นทักษะที่ช่วยพัฒนาบุคคล ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ อีกทั้งยังเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้มาก และอยู่กับผู้เรียนได้นานที่สุด

สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการศึกษา ได้เล็งเห็นและตระหนักถึงความสำคัญของการสอนทักษะอ่าน จึงได้บรรจุไว้ในหลักสูตร ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ทั้งในวิชาภาษาอังกฤษหลัก วิชาเสริมทักษะ นอกจากนี้ยังมีวิชาทักษะอ่านเบื้องต้นให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนเพื่อพัฒนาทักษะนี้ให้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

การอ่านเพื่อการศึกษาเล่าเรียนนั้นไม่ว่าจะเป็นระดับใดก็ตาม ต่างมีจุดมุ่งหมายทำนองเดียวกันคือ อ่านเพื่อความเข้าใจ ดังที่ คิริรัตน์ นิละคุปต์ (2526 : 15) สรุปความเห็นไว้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างรวดเร็ว เป็นเป้าหมายที่สำคัญของการสอนอ่านทุกระดับ

คลิฟฟอร์ด แอล บุษ และมิลเดรีด เอช เอ็บบเนอร์ (Clifford L. Bush and Mildred H. Huebner 1970 : 127) กล่าวว่า "การอ่าน หมายถึง การเข้าใจความหมายของตัวอักษรต่าง ๆ ที่นำมารวมกัน รู้ว่าตัวอักษรใดใช้แทนอะไร แล้วสามารถอ่านความหมายได้ นับเป็นกระบวนการทางความคิดอย่างแท้จริง และจะต้องมีการปรับปรุงอยู่เสมอ เป็นกระบวนการทางสมองที่ซับซ้อน และเป็นเครื่องมือช่วยถ่ายทอดความคิด ข้อเท็จจริง และความรู้สึกต่าง ๆ จากผู้เขียนไปยังผู้อ่านได้อย่างแม่นยำ"

ด้วยเหตุที่ความเข้าใจในการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน นักจิตวิทยา นักวิชาการ และนักการศึกษา รวมทั้งครูผู้สอนต้องให้ความสนใจศึกษาถึงองค์ประกอบ รวมทั้งเทคนิควิธีการสอนที่จะช่วยให้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ปัทมาภรณ์ นิยมไทย (2531 : 19-20) ได้แสดงข้อคิดเห็นว่า การฝึกอ่านเพื่อให้เกิดผลดีแก่ผู้เรียนสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การฝึกอ่านเป็นกลุ่มคำ การใช้สื่อหลายอย่างประกอบการเสริมข้อมูลเพิ่มเติม และการฝึกให้นักเรียนรู้จักเดาความหมายของคำหรือประโยคจากตัวนะต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อความ

เบน เจมส์ ธอร์นไดค์ (Ben James Thorndike อ้างถึงในศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ 2528 : 174) นักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงได้ให้ข้อคิดเห็นว่า "การฝึกหรือการกระทำซ้ำจะมีความสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ถูกฝึกเกิดความชำนาญขึ้น"

เอส เจย์ ซามูเอลส์ (S. Jay Samuels 1979 : 403-404) กล่าวว่า "การอ่านข้อความหลาย ๆ ครั้ง เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านดียิ่งขึ้น และมีประโยชน์ในการทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วและเกิดความมั่นใจในตนเอง" การอ่านซ้ำนี้นิยมนำมาใช้กับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนโดยเฉพาะ แต่ก็สามารถนำมาใช้กับเด็กปกติได้เช่นกัน

ซาราห์ แอล ดาวฮาวเวอร์ (Sarah L. Dowhower 1989 : 502) กล่าวว่า "การอ่านข้อความเดิมซ้ำ ๆ กัน ก่อให้เกิดผลดีต่อความเข้าใจในการอ่านดีกว่าวิธีการซับซ้อนอื่น ๆ เช่น การจดบันทึก (notetaking) การเขียนเค้าโครง (outlining) หรือการสรุปความ (summarization)"

จากแนวคิดของนักวิชาการดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การฝึกอ่านซ้ำ ๆ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์การอ่านใดในประเทศไทยทำการศึกษาเรื่องนี้มาก่อน ทำให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาสนใจที่จะศึกษาว่า การฝึกอ่านด้วยจำนวนครั้งเท่าใดจะมีผลต่อการสร้างความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนมากกว่ากัน โดยการเปรียบเทียบความเข้าใจของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยจำนวนครั้งที่แตกต่างกัน คือ 1 ครั้ง 2 ครั้ง และ 3 ครั้ง เพื่อที่ครูผู้สอนจะสามารถนำผลที่ได้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนทักษะอ่านให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยจำนวนครั้งที่แตกต่างกันคือ จำนวนหนึ่งครั้ง สองครั้ง และสามครั้ง

สมมติฐานในการวิจัย

เนื่องจากทฤษฎีทางจิตวิทยาของเบน เจมส์ ธอร์นไดค์ (Ben James Thorndike อ้างถึงในศิริโสภาคย์ บูรพาเดชะ 2528 : 174) กล่าวไว้ว่า "ถ้าพฤติกรรมใด ๆ ได้กระทำซ้ำ ๆ ก็จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองทวีมากขึ้น" และจากผลการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการจำ ช่วงระยะเวลาในการจำ ความคงที่ของข้อผิดพลาดของนักเรียนที่อ่านด้วยจำนวนครั้งที่ต่างกันของ จินน์ ที แอมลันด์ และคณะ (Jeanne T. Amlund, et al. 1986 : 994-997) ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่อ่านด้วยจำนวน 3 ครั้ง มีคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่อ่านด้วยจำนวน 1 ครั้ง และ 2 ครั้ง ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า

นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านภาษาอังกฤษด้วยจำนวนครั้งที่มากกว่าจะมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยจำนวนครั้งที่น้อยกว่า

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532
2. ตัวแปรที่ต้องการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การฝึกอ่านด้วยจำนวนครั้งที่แตกต่างกัน
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
3. การวิจัยครั้งนี้ มิได้พิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ระดับสติปัญญา อายุ เพศ สิ่งแวดล้อมทางบ้าน ฐานะทางสังคม และเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งอาจทำให้กลุ่มประชากรมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อแตกต่างของความรู้ที่ได้จะเป็นผลมาจากการอ่านซ้ำเท่านั้น เพราะผู้วิจัยทำการสอนด้วยตนเองทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้บทเรียนที่มีเรื่องและเนื้อหาเดียวกัน ใช้เวลาในการสอน

และทำการทดสอบในเวลาที่เหมาะสม ต่างกันเฉพาะจำนวนครั้งที่ใช้ในการอ่าน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน ซึ่งวัดได้จากคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. การฝึกอ่านด้วยจำนวนครั้งที่แตกต่างกัน หมายถึง การที่ให้นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มอ่านเนื้อเรื่องตามจำนวนครั้งที่กำหนดให้ คือ
 - กลุ่มที่ 1 อ่านเนื้อเรื่องจำนวน 1 ครั้ง
 - กลุ่มที่ 2 อ่านเนื้อเรื่องจำนวน 2 ครั้ง
 - กลุ่มที่ 3 อ่านเนื้อเรื่องจำนวน 3 ครั้ง
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อไป